

Jeg var på tilsynsbesøg i december måned.
Jeg besøgte 2., 5. og 9. klasse.

I 2. klasse havde de dansk i hovedfagstimen. De var i gang med at skrive en julehistorie, som de skrev lidt på hver dag. Børnene fortalte noget, som læreren omformede til de sætninger, der blev skrevet på tavlen. Det blev 3 lange sætninger i hver sin farve, som børnene skrev af i deres egne hæfter. At de var i 3 farver, var en hjælp til at spørge, hvor langt børnene var kommet, de behøvede ikke at kunne læse ordet, men sige hvilken farve de var nået til, og dermed kunne læreren også individualisere ved at sige ”du skal bare skrive til den blå farve ” f.eks.

Et glimrende redskab!

Når de havde skrevet, skulle de tegne rammer og billeder til teksten. De der er hurtigst, har mest tid til at tegne, men netop ved at individualisere hvor meget der skal skrives, forsøgte læreren at skaffe alle tid.

Til sidst læste de det skrevne op i kor og var igen fælles om opgaven.

Først fælles om fortællingen, så alene om skrivningen og til sidst fælles om læsningen, et rytmisk forløb som holdt alle engagerede.

Efter dette samledes alle hæfter ind, gardinet blev trukket for tavlen, det elektriske lys slukket, stearinlys tændt og nu kunne læreren fortælle dagens historie.

Der var naturligvis småsnak mens de skrev og mens de pakkede sammen, men til fortællingen blev der forlangt ro, og det var der.

Som begyndelse på fortællingen fortalte et par elever, hvad de havde hørt i går, hvilket igen engagerede eleverne.

Imponerende var det at opleve 35 børn sidde på 4 rækker og arbejde levende, alene og med hinanden på en måde så støjniveauet ikke var for højt. De var engagerede og hjælpsomme.

Jeg så deres hæfter med formtegning og matematik.

Det er tydeligt at se i danskhæfterne, hvor stor betydning formtegningen har for det skrevne og for helhedsopbygningen af en side, det er meget smukt for deres alder.

I matematik hæfter jeg mig særligt ved den store aktivitet omkring at lære tabellerne, og især hvor succesfyldt, det lader til at være. Eleverne her er langt bedre stillet end det, jeg kender fra Folkeskolen. Det virker som om, de har nemmere ved at lære de 4 regnearter, fordi metoden med at inddrage det rytmiske, det kropslige og det kunstneriske (med at tegne /male tabelblomster) taler til **hele** barnet.

5. klasse er den første klasse, som jeg har mødt før, nemlig da de var 2. klasse, så det var spændende at se, hvordan de havde udviklet sig.

Jeg erindrer, at det var en af de første klasser, hvor læreren konsekvent skrev sammenhængende skrift fra begyndelsen, ud fra forskningsviden om at det skulle hjælpe dem i læsningsprocessen.

Hvor hurtigt de har lært at læse, ved jeg ikke, men jeg kunne konstatere, at de er rigtig gode læsere. De havde fremlæggelser af en læst bog, mens jeg var der, - en rigtig god mundtlig anmeldelse. De skulle både give et referat, læse et afsnit højt, som de syntes

viste noget om sproget og vise og fortælle om evt. illustration. De jeg hørte, gjorde det meget fint.

Det var tydeligt, at det at stå foran klassen og sige noget, er noget der er meget nemmere for eleverne her på skolen end i mange Folkeskoler, fordi optræden øves i så mange sammenhænge. Det er positivt, fordi det fremmer den enkelte elevs alsidige udvikling.

Efter fremlæggelserne arbejdede de med grammatik i deres hæfter. De var i gang med regelmæssige og uregelmæssige verber, som de skrev op i de forskellige tider i skemaer.

Det er noget vi voksne nemt tænker er kedeligt, men børn kan godt lide at ordne og disse elever var ivrige og engagerede i at finde det der var ens=reglerne og også finde de verber, der ikke fulgte reglerne. De skulle selv komme med nogle ord og læreren kom også med nogle. De få, der havde svært ved at skrive, skrev lidt færre.

Jeg så nogle hæfter, hvor de selv havde skrevet regneregler, og desuden deres periodehæfter for historie, hvor de har skrevet om Ur-Indien, Persien og nu var de i gang med Egypten. Disse hæfter vidner om et forholdsvis højt fagligt niveau og stor kreativitet. Dette sammenholdt med en timeplan med plads til to fremmedsprog, håndarbejde, sløjd, eurytmi og musik vidner om, at elevens alsidige udvikling i høj grad tages alvorligt og plejes.

Også i denne klasse så jeg, hvordan eleverne arbejder naturligt sammen, hjælper hinanden og respekterer, at der skal være en vis grad af arbejdsro, som læreren i høj grad sørger for ved sin rolige adfærd.

En af drengen udtrykte også, at ”vi kender hinandens grænser”, da jeg spurgte til deres adfærd i forhold til hinanden.

I 9. klasse overværede jeg en matematiktime og en engelsktime.

Der var 19 urolige elever, som læreren skulle hjælpe til ro og orden, både omkring at tage overtøj og huer af udenfor, men især til at arbejde.

Det gik godt, fordi læreren var god til at samle klassens opmærksomhed og også tale henover og igennem snakken, og fordi eleverne var gode til at lytte på tværs og igennem snakken! Det var meget levende.

De repeterede ligninger, ”hvad er rytmen i ligningens løsning?”. Dette og ligningens gyldne regel blev gennemgået og skrevet op på tavlen, hvorefter de gik i gang med at løse de givne ligninger. Derefter arbejdede de med rumfang af forskellige legemer f.eks. kegle og cylinder og arealer. Alt blev husket i fællesskab, hvorefter de enkelte arbejdede. De var ivrige og nysgerrige, der gik lidt sport i at løse opgaverne. De snakkede, spurgte og hjalp hinanden på kryds og tværs, men altid kun med hjælp til forståelsen og metoderne, de skrev aldrig bare af efter hinanden, de var oprigtig engagerede i at finde ud af ”hvordan man finder frem til...”, så det var virkelig en fornøjelse at iagttage.

Det blev tydeligt, hvad læreren sagde, at matematik er godt for teenagere, fordi det bringer orden i det sjælelige.

Det faglige niveau var højt, svarende til slutningen af 9. klasse.

I engelsk arbejdede de med Monty Python-sketches, det var en rigtig god ide til undervisning i 9. klasse, de morede sig, og fordi det var morsomme tekster blev det ok og en del af det, hvis man sagde noget forkert - også selv om det blev rettet af læreren. Også her var de engagerede og på et godt fagligt niveau.

Når jeg læser dette igennem, ser jeg hvor mange gange jeg skriver om engagerede og ivrige elever. Det er også en af de ting, jeg lægger meget mærke til, når jeg besøger jeres skole. At samtidig med, at der bliver arbejdet fagligt og fagligt forsvarligt set i forhold til Folkeskoleloven, er eleverne glade og engagerede. Det er jo en stor gave, men sandelig også resultat af jeres ihærdige arbejde.

Jeg glæder mig til at komme igen og følge udviklingen.

Karin Olander
Tilsynsførende på Vidar Skolen